

**Fundacja im.
Stefana Kuryłowicza**

ul. Berezyńska 25, 03-908 Warszawa

tel. +48 22 616 37 98

e-mail: biuro@fundacja-sk.pl

www.fundacja-sk.pl

Warszawa, dn. 12 maja 2025 r.

KOMUNIKAT JURY STYPENDIUM PRAKTYKA EDYCJI 2024/25

Jury, w powiększonym o prowadzących „Warsztaty z Mentorem” składzie jurorskim, oceniło zgłoszone w I etapie Konkursu projekty według poniższych kryteriów:

1. Trafność podejścia do rozwiązania podanego problemu i jego związek z otoczeniem.
2. Jakość rozwiązania architektonicznego i urbanistycznego wraz z oceną uzasadnienia.
3. Oryginalność pomysłu i jego charakter miastotwórczy.
4. Siła argumentacji przyczyniającej się do wprowadzenia zmian w planie.
5. Jasność i klarowność przekazu.

Do II etapu Stypendium PRAKTYKA Edycji 2024/25 Jury wybrało trzy prace:

1. Aleksandry Gajewskiej i Hanny Galas – „MIĘDZY KORZENIAMI – BETWEEN THE ROOTS”

Praca wyróżnia się indywidualnym charakterem, wyraźnie nawiązującym do przestrzennej specyfiki sąsiadujących z działką historycznych obiektów fortecznych. Rozdrobniona, wielopoziomowa struktura zabudowy w spójny sposób domyka istniejący kwartał biurowy, wzbogacając go o nowe funkcje. Jury doceniło również wysoką jakość estetyczną zaproponowanych rozwiązań architektonicznych oraz inkluzywny, społecznie zorientowany charakter przestrzeni zewnętrznych. Dalszego opracowania wymagają zagadnienia związane z wewnętrzną strukturą funkcjonalną budynków – zarówno w kontekście nowej zabudowy, jak i planowanej adaptacji istniejącego obiektu Pixel. Przemyslenia wymaga także zaproponowane podejście do programu funkcjonalnego – w świetle celu konkursu, jakim jest wypracowanie elastycznego, hybrydowego modelu budynku, zdolnego do adaptacji wobec zmieniających się potrzeb użytkowych.

2. Anny Ławeckiej i Martyny Kotulek – „MIĘKKOŚĆ MIASTA”

Praca w sposób wysoce kompleksowy i spójny odpowiada na postawione w konkursie zadanie projektowe. Operuje oryginalną, twórczo rozwiniętą warstwą ideową, która została przekonująco przetransponowana w realny kontekst urbanistyczny. Na szczególną uwagę zasługuje zaproponowany system projektowania – wyprowadzony z potrzeb użytkownika i wsparty zestawem wieloskalowych narzędzi przestrzennych – który wykazuje potencjał do funkcjonowania jako swoista instrukcja kształtowania współczesnych przestrzeni sąsiedzkich.

Projekt cechuje się wysoką kulturą urbanistyczną – harmonijnie wpisuje się w zastany kontekst, wzbogacając go i jednocześnie stając się jego integralną częścią. Jury doceniło atrakcyjną i konsekwentnie prowadzoną formę graficzną, która w sposób klarowny przekazuje główne idee projektowe.

Zaproponowana koncepcja stanowi próbę stworzenia elastycznego modelu, w którym program funkcjonalny nie determinuje sztywnej formy, lecz wpisuje się w jej otwartą logikę możliwą do uniwersalnego zastosowania.

3. **Olivii Gryski i Laury Pacud – „SUNCATCHER”**

Transformacja biura w mieszkanie to przestrzeny manifest epoki post-pandemicznej: kiedyś pracowaliśmy, żeby żyć — dziś żyjemy i pracujemy jednocześnie, w tym samym miejscu. Architektura nie może już separować tych funkcji. Musi je zintegrować, zbalansować, a czasem odzyskać człowieczeństwo wśród betonu i szkła. Projektant Suncatchera, przybiera formę reżysera, przewidując i planując zmiany w czasie, przechwytyjąc słońce (stąd tytułowy Łapacz Słońca), ale też użytkowników oraz otaczającą zielenią. Słońce, czyli energię i życie. Projekt jest ideową hybrydą, proponuje współdzielenie przestrzeni stopniowo w miarę potrzeb, rozłożone w czasie, reaguje na lokalny kontekst i społeczne potrzeby (np. seniorzy, młodzi profesjonaliści, uchodźcy), pokazuje rozwiązania techniczne w służbie jakości życia (światło słoneczne, wentylacja, zielenią, intymność), kreuje przestrzenie wspólnotowe, wykorzystuje etapowanie inwestycji, aby skrócić czas adaptacji. Suncatcher jest doskonałym wstępem do projektu współczesnej hybrydy, dotyka głębokiego zwrotu w myśleniu o architekturze i urbanistyce. Współczesne hybrydy funkcjonalne — szczególnie te powstające na terenach biurowych i post-biurowych — nie są już tylko odpowiedzią na zmianę stylu życia (praca zdalna, elastyczność), lecz częścią szerszej odpowiedzi na kryzys klimatyczny i społeczny.

W dalszych etapach, jury proponuje rozwinięcie tytułowego pomysłu, jak budynki hybrydowe, podążające śladem energii słonecznej odpowiadają na kryzys klimatyczny.

Wskazujemy na możliwość bardziej funkcjonalnego rozwiązania głębokich traktów parteru, pokazania, że budynek to już nie tylko „maszyna do pracy i mieszkania”, ale ekologiczny organizm współistniejący ze słońcem i naturą. Do użytkowników hybrydy, proponujemy dodać również współczesnych cyfrowych nomadów.

Dziękujemy wszystkim Uczestniczkom i Uczestnikom konkursu oraz „Warsztatów z Mentorem” za wspaniałe projekty.

Finalistkom serdecznie gratulujemy!